

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Hajdúné dr. Fehérvári Erzsébet pártfogó ügyvéd (7030 Paks, Szent István tér 14.) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a személyesen eljáró **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen gondozási díj és kártérítés iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 2008. február 27. napján kelt 6.P.20.399/2007/12. számú ítélete ellen a felperes által 14. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a felperes pártfogó ügyvédjének az államot terhelő díját 14.400 (tizennégyezer-négyszáz) forintba leszállítja.

A pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült államot terhelő díjának összegét 7.200 (hétezer-kettőszáz) forintban állapítja meg.

Felhívja a Pécsi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy az így megállapított díjat a felperes pártfogó ügyvédje részére - számla benyújtása ellenében - utalja ki.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A peres felek testvérek. Az alperest 2004. áprilisában súlyos baleset érte, emiatt kórházba került B-n, ahonnan 2004. június 16. napján távozhatott. Ekkor a felperes és annak élettársa vállalták az alperes gondozását saját háztartásukban, így az alperes a felpereshez költözött és kisebb megszakításokkal 2005. augusztus elejéig nála lakott. Ezt követően a szekszárdi kórházba, majd onnan 2006. februárjában a D.Sz. Otthonba, később pedig B-re, saját albérletébe távozott. A felperes és az alperes szóban abban állapodtak meg, hogy az alperes felépüléséig a felperes és élettársa által vállalt gondozás fejében az alperes részükre havi 30.000 forint gondozási díjat fizet. A fizetési kötelezettségének az alperes a felperesnél

tartózkodása idején eleget tett. 2005. augusztus 4. napján, pár nappal az alperes végleges elkerülése előtt, a peres felek írásbeli megállapodást kötöttek arról, hogy a gondozási díjat havi 80.000 forintra emelik fel. A megállapodás aláírásakor egy alkalommal az alperes a 80.000 forint gondozási díjat a felperes részére meg is fizette, majd tőlük egészségi állapotára tekintettel pár nappal később kórházba vitték.

A felperes 2000. óta III. csoportú, 67 %-os rokkant, 2000-ben kétszer is műtötték gerinccsigolya csuszamlás miatt, a csigolyáit csavarokkal rögzítették. Ezen felül egyéb krónikus és sorsszerű megbetegedésekben is szenved. A felperes egészségi állapotában az alperes nála történő gondozása idején rosszabbodás következett be.

A felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest visszamenőlegesen a 2004. június 16-tól 2005. július 31-ig terjedő időszakra havi 50.000 forint gondozási díj különbözet, az alperes gondozása kapcsán felmerült egyéb költségei megtérítése címén 110.000 forint, és nem vagyoni kártérítés címén 5.000.000 forint és annak 2005. augusztus 4-től számított kamatai megfizetésére, állítva, hogy egészségi állapotának rosszabbodása az alperes gondozása során felmerült fizikai megterhelésével áll okozati összefüggésben.

Az elsőfokú bíróság a keresetet fellebbezéssel támadott ítéletével elutasította és kötelezte a felperest az alperes javára 25.000 forint perköltség megfizetésére. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd államot terhelő díját 18.000 forintban állapította meg.

A perben beszerzett igazságügyi gazdasági szakértői vélemény alapján megállapította, hogy az alperes gondozásával kapcsolatban felmerült költségeket az alperes által a felperes részére teljesített gondozási díj, illetőleg a felperes által az alperes bankszámlájáról leemelt 1.000.000 forintot meghaladó összeg maradéktalanul fedezte, így a felperes gondozási díjkülönbözet és költségtérítés iránti igénye megalapozatlan. A nem vagyoni kártérítés iránt előterjesztett keresettel kapcsolatban beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján megállapította, hogy a felperes egészségi állapotában az alperes ápolása, gondozása idején és annak okán rosszabbodás következett be, azonban a felperest ért kárért az alperes felróhatóság hiányában nem tehető felelőssé.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatása és - tartalma szerint - az alperes kereset szerinti marasztalása iránt. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítéletben foglaltakkal szemben közte és az alperes között tartási szerződés jött létre, amely alapján a felperes szerződéses kötelezettségét teljesítette, annak további teljesítésére az alperes magatartása miatt nem kerülhetett sor, a szerződés megszüntetése és az elszámolás azonban semmilyen módon nem történt meg. Hivatkozott arra is, hogy a felek között létrejött szóbeli megállapodás alapján fizetett havi 30.000 forint az alperes ellátásának költségeit sem fedezte, nem hogy a felperes által teljesített gondozás költségét, amely részéről így térítés nélkül történt. A nem vagyoni kártérítés iránti igényével összefüggésben előadta,

hogy egészségkárosodása olyan következmény, amely előre nem volt látható, így annak következményeit álláspontja szerint jogszerűen nem csak saját magának kell viselnie.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a felek közötti jogviszonyt gondozási szerződésnek. A Ptk.586.§-a szerinti tartási szerződés alapján a tartási szolgáltatást az eltartó saját költségén végzi. A perbeli esetben azonban a felek abban állapodtak meg, hogy a felperes az alperes által havonta fizetendő 30.000 forint ellenében, ennek felhasználásával biztosít lakhatást, ellátást és ápolást az alperes részére, annak felgyógyulásáig. Ez a megállapodás a Ptk-ban nem nevesített atipikus gondozási szerződésnek felel meg, amelyre az általános szabályok irányadók. Helyes ezért az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy a szerződés megszűnését követően nincs lehetőség a gondozási díj visszamenőleges felemelésére. A Ptk.589.§-ának (1) bekezdése egyébként a tartási szerződés módosítását sem teszi lehetővé a bíróság számára a szerződés megszűnését követően, illetőleg a Ptk.241.§-a alapján nincs törvényes lehetősége a bíróságnak a gondozási szerződés visszamenőleges hatályú módosítására (BH1986.331.).

A 2005. augusztus 4-én megkötött megállapodásban a felek a jövőre nézve emelték fel a gondozási díj összegét 80.000 forintra, ezért ennek a módosításnak nincs visszaható hatálya. Nincs ezért törvényes alapja annak a követelésnek, hogy az alperes a szerződés szerint fizetett díjnál többet fizessen. Ebből következően a felperes által nyújtott szolgáltatás értékének megállapítására irányuló bizonyítás felvétele szükségtelen volt az elsőfokú bíróság részéről.

Ugyancsak szükségtelen volt a felperes egészségromlása okának tisztázására orvosszakértői bizonyítás elrendelése is. A másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú bíróság álláspontjával abban, hogy az alperes nem tanúsított olyan felróható magatartást, amely a felperes egészségromlását okozhatta, ezért a Ptk.339.§-ának (1) bekezdése alapján a felperes nem vagyoni kárért nem felel. A felperes szerződésben vállalta az alperes gondozását, ápolását és egészségkárosodását a szerződési kötelezettségeinek teljesítésével összefüggésben szenvedte el azért, mert az ezzel járó fizikai munkavégzésre egészségi állapotánál fogva alkalmatlan volt. Az alperes nem követett el olyan szerződésszegést, amely a nem vagyoni hátrányt okozta, ezért a részéről jogellenes károkozás nem történt. A kártérítési felelősség együttes feltételei közül tehát a jogellenesség, valamint a kár és a jogellenes magatartás közötti okozati összefüggés is hiányzik, emellett pedig felróhatónak minősülő magatartást sem tanúsított az alperes, akit ezért kártérítésre kötelezni nem lehet.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdésére tekintettel helybenhagyta.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a felperest képviselő pártfogó ügyvéd államot terhelő díjának mértékét 18.000 forintban. A 7/2002. (III.30.) IM rendelet 5.§ (1) bekezdése a) pontjának 2008. január 1-től hatályos rendelkezése szerint a fél helyett az állam által fizetendő pártfogó ügyvédi munkadíj az elsőfokú bírósági eljárás befejezéséig a peres eljárásban a kirendelt ügyvédi óradíj hatszorosának megfelelő összeg, ezt a mértéket azonban csak azokban az ügyekben kell alkalmazni, amelyekben a pártfogó ügyvédi képviselet biztosítására irányuló kérelmet 2008. január 1-jét követően terjesztették elő. Tekintettel arra, hogy a jelen perben a felperest képviselő pártfogó ügyvéd kirendelésére irányuló kérelem előterjesztése ezt megelőzően történt, így a hivatkozott rendelet 5.§-a (1) bekezdésének 2008. január 1. napja előtt hatályos szövegét kellett alkalmazni, amely szerint a polgári peres ügyben a pártfogó ügyvéd részére az elsőfokú bírósági eljárásban a bíróság legalább a kirendelt ügyvédi óradíjnak, de legfeljebb a négyszeresének megfelelő összegű díjat állapít meg. A kirendelt ügyvédi óradíj négyszeresének ÁFÁ-val együttes összege 14.400 forint, erre tekintettel a másodfokú bíróság ebben a körben hivatalból, a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a pártfogó ügyvéd elsőfokú eljárásban felmerült díját erre az összegre leszállította.

A pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült díjának megállapítása ugyancsak a 7/2002. (III.30.) IM rendelet 2007. december 31-ig hatályos 5.§-a (1) bekezdésének b) pontja és (2) bekezdése alapján történt.

P é c s , 2008. június 19.

Dr. Veszely József s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró